

Poezie
všedního dne
(2010)

Zdeněk Joukl

Mamon – Manon

Moderní oltáře pokryté penězi,
kde mamon stal se bohem,
v bohatství však štěstí nevězí,
jen rozhlédni se kolem

Cennosti

Největší tvé cennosti,
co máš stále při sobě,
jsou tvoje zkušenosti
a cos přečet v knihovně

Postel II

Postel to je bezpečí,
ale také radost,
nikdy se tam nebrečí,
klidu dává za dost

Pomluvy

Proč na sebe pomluvy si vztáhlas
a nedala se hned do boje,
proč plakala jsi často nahlas,
a nevklouzla rychle do kroje

Brzká zima

Přes prsty mne zima klepla,
přišla jako vždycky dřív,
vážím si teď více tepla,
vzal bych i ten oslův chlív

Poklona

Skláním se před světlem,
skláním se před teplem,
před silným větrem
a svatým Petrem

Poetická próza

Vánoční cukroví
víno a úsměvy,
na to tě uloví,
pro nové úvěry

Postel

Postel je mým trůnem,
kde na netu mám zprávy,
ale také kůrem,
kde užívám si slávy

Postel je mým trůnem,
kde mám dobrou náladu,
hřejivým je úlem
myšlenek a nápadů

Osud

Lesklé oči plné slzí
od štěstí či smůly?
Něco hřeje, něco mrzí,
šechno padá s hůry

Pod zemí

Fáráme dolů,
fáráme nahoru,
držíme spolu
za písni hlaholu

Jeden je ztracený
a stále se bojí,
je jako zmlácený,
když kráčí sám slojí

Za světle karbitky,
stíny jsou živé,
vzpomíná na kytky,
než přijdou lidé

Co dále?

Víra, naděje, tolerance,
základy soužití,
pro všechny lidi to je šance
na dlouhé přežití

Fanatici

Ze stoupence se stane fanda
a z něho pak časem fanatik,
z počátku je to celkem sranda,
než letadlo spolkne Atlantik

Vánoční stromek

Mám doma holý stromek,
sklidil jsem ozdoby,
večer mi cinká zvonek,
stín svíčky
mívá tvé podoby

Doba

Doba chce rychlost
a také zkratky,
žádá si chytrost
nesnáší zmatky

Vraždy

Za vraždu básníka?
Doživotí!
K zabití králíka,
kdo tě nutí?

Novoroční přání

Do nového roku,
začni opět tvořit,
napiš další sloku,
nemáš se s ní mořit

Ples králů

Seberte koberce
ze všech sálů,
pošlete pro herce
na ples králů

Byla

Byla jsi pěkně tvarovaná,
právě tak akorát do ruky,
také i hezky zmalovaná,
proč nejsi už, nemám potuchy

Osamění

Chodím denně po bytě,
stále jen sám a sám,
jak v ledovém korytě,
nikoho nepotkám

Vzkaz

Chtěl bych ti říct,
že jsi stále má milá,
že čím dál víc,
chci abys dlouho žila

Hospodské řeči

Hořké je pivo
jenom z počátku,
to by se snilo,
slyšet pohádku

Vasocardin

Vasův běh je „Vasák“,
ale vasocardin taky,
zdraví náhle zasáh
a oslzel tvoje zraky

Křídla

Když už jsi se ve mně zhlídla,
chci ti za to něco dát,
k letu připravená křídla,
aby přestala ses bát

Nemám na to letět s tebou,
nemoci, věk a tak podobně,
nemůžeme létat ve dvou,
předej aspoň naše pochodně

Rok 1944

Za tohletoho počasí
budu raději v bytě,
než mi rádio ohlásí,
že mám být rychle v krytě

Kankán

Mám se dívat na tváře
nebo na zdobená stehna,
kdo těm dívkám nakáže,
aby se jen chvíli nehla

Na hory

Kvůli horským pohledům
jezdí sem až z Prahy,
některým však dovedům
brzy slouží dlahy

Poslední naděje

Už mne život moc nebaví,
asi toho nechám,
zdraví mám taky děravý,
tak za tebou spěchám

Daleko

Opět jsi tak daleko,
tři hodiny autem,
jsem zas nějak naměkko,
skončím asi rautem

Léčení

Sedíš si v křesle jako král,
léky ti kapou lehce do žil,
ne, že bys o to právě stál,
děláš to proto, abys ožil

Čas běží nějak mimo,
jako by se smál,
život je jako kino,
v kterém bys rád hrál

Rokend

Čas nehraje žádnou roli,
spěchají prý jenom volí,
dej si ještě láhev coly,
tancuj potom dál a dál

O tom nejsou žádné spory,
rozbily se židle, stoly,
z trosek vznikly dřeva hory,
rock and roll se přitom hrál

Když jsme na tanečním sále
máme rockand místo krále,
zpíváme si k jeho chvále,
každý by se jenom smál

Trable, ty jsou dávno v dáli,
když nám písně s rytmem hrály,
v náručí nám dívky tály,
co by jsi si více přál?

Rytmem naše oči svítí,
nemusíme kouřit, pít,
ani stále skučet, výti,
vždyť nám patří celý sál,
vždyť nám patří celý sál

Usínání

Oči se mi nějak klíží,
Půjdu tedy brzy spát,
Vzpomínky se v tobě zhlíží,
Chtěl bych se tě ptát

Jak se ti teď daří,
a zda se ti stýská,
objetí tvých paží,
kdy jej opět získám?

Nevolič

Nejsem levý ani pravý,
nejsem lenoch ani dravý,
nemiluji žádná kliše
a když někdo něco praví
tak jsem prostě tiše

Přání

Mám přání zůstat naživu,
to snad není tak moc,
vždyť i v života zálivu
může přijít špatná noc

Půst

Posílám pozvání
na malé pokání,
aby do vašich úst
vstoupil sváteční půst,
abyste dobře věděli,
že hody jsou jen v neděli,
aby vám pokora
vstoupila do dvora

Přání novoroční

Aby nám víno pořád teklo
a úsměv laskal tváře,
aby všem bylo stále lehké
a neznali jsme lháře

Vzpomínky I

Kufr mi leží u nohou,
jsou v něm všechny tvé věci,
vzpomínky rychle ubudou
a skončí v čase peci

Vzpomínky II

Na tebe vzpomínky
uložím do ledu,
za které podmínky
zpátky je provedu?

Rozvážnost

Kampak se poděla
rozvážnost předků,
v hadry se oděla,
neměla svědků

Večer

Stíny bojují se světly,
vědí, že brzy vyhrají,
ani lampy je nespletly,
za šosy chodce chytají

Poslechnu si ještě hymnu,
bez nostalgie a věčkových gest,
pak si na pár hodin zdřímnu
a života tíhu dál budu nést

Ovzduší

V dýchaném ovzduší
žijeme ve strachu,
zdraví nám naruší,
plničky je prachu

Zástupcům lidu
to nijak nevadí,
jsou stále v klidu,
kdopak je sesadí?

Hlavu mají v písku,
skoro až po ramena,
vzíti na ně lísku,
snad je to poznamená

Chudé Vánoce

Máme skromný stromeček,
bez ozdob, bez svíček,
betlem jenom z oveček,
jako dárek deníček

Zaujetí

Stoletá tichá paní
čte si posté jednu knihu,
není v ní žádné lhaní,
je to o Sever proti Jihu

Odpočinek

Již se ti zase klíží očka,
budeš muset jít spát,
ať se tě milá ráno dočká
ať ji máš dále rád

Nerozhodná

Hodně slzí
spadlo dívce z tváře,
teď ji mrzí,
že je u oltáře

Přírodní hudba

Údolí zamrzlé Jizery
oslňuje leskem,
vzpomínám na tóny citery,
provázené steskem

Flitry

Na dva tři pokusy,
vezmu si šaty za dvacet litrů,
dívku najdu si
tu celičkou ze třpytivých flitrů

Nemohu dívat se jinam,
nemám čas ani na práci,
když k tomu sex ještě přidám,
ztrácím se mezi paláci

Kouzelník

Saky – paky,
zažeň mraky,
lidské straky
vyžeň taky

Panychida

Pravda a slušnost,
kampak se skryly?
Lumpů máš už dost,
vzpomínky zbyly

Sněží

Sněhové okolí
zpomalí spěch,
snění nám dovolí,
a sníží věk

Závislost

Abys byl dále v klidu
musíš kouřit cigára,
dát si skleničku lihu,
zapomenout Cyrana

Duch přírody

Hledáme stále ducha přírody,
problém je to ale velký,
na jeho úkor máme výhody,
na pokoře nikdo nelpí

Rez

Auto mi sežrala rez,
tedy sůl a kyselá deště,
odnesl to také les,
jenomže k tomu zdraví ještě

Pohádka

Přečti mi mami pohádku
o tom, že dobro je fajn,
též o královském pozlátku
a že potrestán byl Kain

Že hodných lidí bude více
a nebudou se bát,
že lépe oni budou mít se
a nezmění se řád

Ohniště

V krbu to praská,
teplo mne objímá,
jak moje láska
také mne dojí má

Co kdybys

Co kdybys přestal nadávat
a k tomu ještě „plakat“,
se slušnými si zahrávat,
a začal trochu makat

Naše vláda

Naše vláda dělá dluhy,
ať je to ta nebo ta,
má nás jenom za své sluhy,
tiše se nám chechotá

Dělení

Nedělím lidi na Rómy a bílé,
ale na pracovité a ty líné,
na ty, co stát živí
a ty, co stát živí

Menšiny

Jsme národ samá menšina,
a jsme na ně hodný,
však jejich žití pěšina
vede do země rodný

„Lochneska“

Chvíli si křepčíme,
život nás baví,
pak zase brečíme,
když zlobí zdraví

Na cestách

Město se mi nelíbí,
je teď samá reklama,
dívka, když tě políbí,
není to jak zamlada

Všude samé neony,
žádná zákoutí,
daleko do Verony,
to tě zarmoutí

Odpovědi

Na překvapení
odpovíme smíchem,
a na trapnosti -
vyčítavým tichem

Bušení srdce

Srdce ti buší
víc než se sluší,
co můžeš jiného dělat,
než lásku stále jen hledat

Hory

Jizerské hory,
mírné a tiché,
na skalách bory,
louky barvité

Loučení

Pošli mi klíče v obálce,
a nech si o mně zdát,
láska odjela v lokálce,
měl jsem tě holka rád

Do nebe

Až natlučou mi do rakve hřeby,
a odnesou mne dál od lidí,
budu se těšit, že skončím v nebi,
snad Petra mé básně ošidí

Minulost

Hořko mám v ústech
po letech nesvobody,
po dlouhých pústech
a kruté nepohody

Vzpomínky bolí,
někdy jsou nutné,
zajdu do polí,
hořkosti utne

Čas

Je čas na spaní,
je čas na hraní,
čas najdi na lásku,
ať není v žalářku

Něco za něco

Oči laní

nejsou vidět zase tak často,
duši hladí,
musíš však jít do ZOO za sto

Pro milou

Tvoje vůně na klopě,
stále ještě voní,
na svou loďku nalod' mě,
špatně se mi chodí

Padesátá léta

Nekřesťanské podmínky
zašláply lidi do tísně,
hororové vzpomínky
zahnaly děti od písne

Moje dívka

Vlasy má teď právě rusé,
její tělo samá křivka,
až mám z toho sucho v puse,
dárkem bude hezká kytká

Pohyb

V létě kolo, v zimě běžky,
někdy také chodit pěšky,
plavání a běh,
sezení již nech

Nabídka

Dobře mne vnímej
a otoč oči od telky,
pošlu ti e-mail
s nabídkou stáže modelky

Léto

Užívám si sluníčka,
zvedám řasy u víčka

Svědění

Stačí ti čisté svědomí,
místo boha a zákonů?
Ono dá pocit medový
a vátí tě ženě domů

Tajemno I

Naježené sliby těšivě hřejí,
čekání nervosně z krbu sálá,
ty malé zázraky stále se dějí,
nad řekou ve výšce čeká skála

Válka

Bomby zas padají
vedle nášlapných min,
někomu zahrají,
jinému pustí plyn

Energie

Na každé střeše
větrník nebo solární panely,
naději křeše,
když slunce svítí a vítr vane-li

Ztracená milá

Éj, milá sa mi ztratila,
Éj, u lesíka nebýla
Volal som jú pod ókny,
ona bola u plótny.
Éj, nápoj lásky varíla
a pri tom sa opíla.
Éj, éj, éj

Inspirace

Jsi moje inspirace
a také naděje,
až budu ubírat se
překročit závěje

Táborák

Tajemné plameny
praskají v táboráku,
někdo kytaru ladí,
dívky jsou zmámeny
muži jsou opět mladí

Zkušenosti

V mládí jsi nic neuměl,
byl jsi značně líný,
stal se z tebe všeměl,
umíš práti plíny

Po flámu

Již je ti lépe,
krev v žilách tepe,
tak jako správně má.
Někdo to zapije,
jiný to zaklepá,
další si nalije,
žízeň je prokletá

Dříve

Dříve měla děvčata
dlouhé vlasy
a v uších náušnice.
Dříve neměli chlapi
dlouhé vlasy
a v uších náušnice

Pelikáni

Pelikáni přes Himaláje letí
na jih do tepla,
na skály padají stovky obětí,
klátí je vítr a orlové,
pomáhají snad jen bohové

Tušení

Tušíš po čem touží ženy?
Chtějí míti jistotu,
ale také občas změny,
na starost mít sirotu

Postýlka

Pošli mi fotku postýlky,
ve které spáváš denně,
prý máš na ní motýlky,
a pod ní malé štěně

Příroda

Škoda, že příroda nemluví,
to by bylo řečí,
s lidmi poradit si neumí
a tak tiše brečí

Včera a dnes

Byla jsi hezká,
byla jsi rozmilá,
jenže co dneska,
s kým by jsi chodila?

Starší jsou v rakvích,
mladíci na drogách,
na nohou, na tvých
chodit smíš po horách

Teplo

Mám rád tvé živočišné teplo,
když jsi do mne stulená,
jsi moje majákové světlo,
nebud' ke mně studená

Přání

Dostat pár dobrých nápadů,
mít trochu peněz v bance,
lenost dát na pět západů,
využít všechny šance

Svatba

Je konec flirtu,
plížíš se k oltáři,
dali ti myrtu,
hlídaj tě „ohaři,

Šipky

Mít pevnou ruku,
ale též dobrý zrak,
postavu buku,
vyhraješ jistě pak

Spánek je lék

Mám srdce plné lásky,
nemám jej komu dát,
nestojí o mne krásky
a tak jdu raděj spát

Spousta času

Osud ti dal spoustu času,
tak se jej snaž využít,
ať je slyšet tvého hlasu,
a pocestným ať dáš pít

Arytmie

Počkám, až tep mi spadne,
pak půjdu mezi lidi,
nemám to někdy snadné,
kdože to ovšem vidí?

Poeta

Venku slunko svítí,
a ty máš dole rolety,
takové je bytí
nadšeného poety

Třetí věk

Mezi nemocemi,
kličkuješ tak jako ten zajíc,
trápen emocemi
jednou vesel, jindy se kajíc,
Smůla

Oči mne slzí,
všechno mne mrzí
a to již dneska od rána.
Měl jsem rád dívku
dostal jsem výtku,
protože byla provdána

Rozchod

Nechci si kazit vzpomínky,
Nechci, aby láska vyhořela,
nechci již další podmínky,
jen občas, aby ses připomněla

Mám ráda zpěv

Já občas radost mívám,
což bude jistě v tom,
že hrozně ráda zpívám,
miluji mikrofon

Dva na ulici

Zeptal se mne bezdomovec,
zda – li nemám pětku,
tak tohle je teda konec,
nemám ani cetku

Učitel

Zas sedí v hospodě,
pivo má před sebou,
tady je v pohodě,
děti sem nevlezou

Zima

Nedotčená pole,
něžně bílá,
však pod nimi dole
horko vzlíná

Jiné ženy

Vzpomínky ošacené rýmy
posílám známým ženám do světa,
jen však mezi polibky tvými,
každá jiná je totiž prokleta

Na poště

Used jsem na poště,
abych měl klid,
tuláka nechají
chvilku tu být

Nepsal jsem dopisy,
ale pár básní,
vzpomínky na kdysi
současnost zkrásní

Ošklivky

Ošklivé ženy nevadí,
většinou je to věkem,
povaha s tváří neladí
úsměv je pro ně lékem

Ženský hlas

Ted' již nikam nespěchám,
na vše mám stále víc času,
ničeho se nelekám,
jen tvého „něžného“ hlasu

Vánoční dieta

Již druhá kolekce,
potají a tiše,
ačkoliv to nechce
mizí mu dnes v bříše

Naše vina

Auto se porouchá
a kůň se splaší,
noha se pochroumá
jen vinou naší

Stydíme se za hůlku,
když je venku náledí,
s pádem máme malůvku,
jde o pýchy bláznění

Zlaté kapky výstavní

Masaryk, a k tomu ještě Čapek,
co lepšího jsme jenom měli,
to nesrovná párek zlatých kapek,
s nimiž do Číny bychom jeli

Optimista

Když žítí, tak vesele
a s nadějí ve tváři,
všední den je neděle,
na prachy se netáži

Čekání

Čekání u doktora,
tot' mrhání časem,
nuda to je potvora
s nakřápnutým hlasem

Setkání se spolužačkou

Vypadáš pořád stejně,
stále dobře jako dřív,
svůj e-mail, prosím, dej mně,
vždyť víš, nejsem škarohlíd

Zkušenosti

Co po sobě zanecháš,
málo nebo mnoho?
Otázku tu halekáš,
co zůstane z toho?

Zkušenosti mizí
s každou příští rakví,
ovšem s novou vizí
se hned další zaskví

K dětem

Už tady dlouho nebudu,
připravíte mne do hrobu,
děláte mi jen ostudu,
to říká matka dětem,
soužena práce spěchem

Žena

Žena je domov,
a také péče,
žena je pohov,
s ní život teče

Poučení

Zkušenosti,
nejsou k zlosti,
když je nectíš
zlámeš kosti

Básničky

Čteme si básničky,
jimž rýmy ladí,
jsou citů vábničky,
s nimi jsme mladí

Telefon

Abych tě mohla zavolat,
musím mít v duši čisto,
abych tě mohla milovat,
musím mít v srdci místo

Zvoneček

Rameno tě bolí,
nohy jak by smet,
musíš chodit s holí,
prostě žádný med

Když je ti nejhůř,
zvoneček v dlani máš,
ke chlebu dej nůž,
rád si pak zacinkáš

Jen kamarádi

Nebude ti jistě vadit,
když budeme kamarádit,
Proč bychom lásku hráli,
když už je dávno v dáli

Na plese

Čerti se mnou šijí,
když jsme spolu na plese,
jak vidím tvou šíji,
vím, že něco stane se

Víra

Věřit možno bohu,
ale také sobě,
sám udělat mohu
ještě toho hodně

Karyl

Skláním se před Krylem,
před jeho odvahou,
s písněmi nezhyne,
a strach nám odvanou

Mše

Poslouchám mši svatou,
častokrát sice jen z rozhlasu,
písně mě však matou,
nepoznám zpěváky po hlasu

Sluneční paprsky

Slunce nás hřeje a nám svítí,
posílá dobrou náladu,
s ním snadné je tak naše žití,
s ním máme stále zábavu

Taková je i má milá,
mívá podobné vlastnosti
jen aby po ruce byla,
a nedělala starosti
Budu se mít

Přestanu pít
a také klít,
budu víc číst
a začnu žít.
Budu se mít.
A když ne,
tak o tom budu aspoň snít

Konec perspektivy

Láska již zcela vyšuměla,
proč si na ni dále hrát?
Pro ni jsi příliš neuměla
pozměnit svůj denní řád

Paměť

Vzpomínáš na kdysi,
na to, co hezké bylo,
co ženy vzaly si,
a cože po nich zbylo?

Po válce

Ta hezká slečna
je vyjímečná,
ona je totiž vsutku kus
Má ráda humry,
žvýkačky z UNRY
a denně dává
deset pus

Jaro

Už je to veselý,
ptáci zas píští,
radost nám zaseli
i na dny příští
Narozeniny

Zdravice je tak dlouhá,
že přežiješ snad do sta,
nemoc se jinde courá,
jiného hledá hosta

Marné hledání

Dát věci, tam kam patří,
to snad není žádná věda,
ony se spolu bratří,
než uklidí je má žena

Demise

Mám místo v hospodě
a svoji sklenici,
žiju si v pohodě,
podal jsem demisi

Mládí

Vezmou se večer za ruce,
v uších jim zní housle,
činy nemají v záruce,
přec milovat jdou se

Parta

Nebudu se nutit do smíchu,
když mi není právě veselo,
ale také ani do hříchu,
když se ho mé partě zachtělo

Únava

Nějak jsem unaven životem,
všechno mě přestalo bavit,
má radost stále je za plotem
stávám se obětí charit
Jak ?

Jak mohu být bez lásky,
jak mohu být bez touhy,
neuvidím bělásky,
když i tebe vezmou mi

Tanec

Přitiskla se mi na tělo,
nesmlouvavě a jasně,
požitku se jí zachtělo,
nikoliv nové básně

Souboje

Pozvednout palec nahoru,
to chtěl bych přát všem,
soubojům dáti závoru,
ve tvorbě bít se jen

Dotaz

Pověz mi milá kde je mládí,
vždyť jsi ho se mnou přec prožila,
proč mě již děvčata nesvádí,
a čeká mě už jen mohyla?

Malé vyznání

Hvězdičky blyští se po stropě,
když zavřu oči před spaním,
má milá, prosím tě, pochop mě,
co chci říct, když tě pohladím

Snad

Snad vlivem básní
a tiché něžné melodie,
život nám zkrásní,
smutek se rána nedožije

Eden

Slámová blondýnka
s léčivým pohledem,
vložíla do vínka
jiskřičky pro eden

Návrat

Pročpak jsi chtěla
se mnou zas jít,
do půli těla
svlečena být?

Důvod ke smíchu

Stačí mít hezké zuby
a milý úsměv na tváři,
tak jak děvčata z Kubu,
když jdou poprvé k oltáři,
neb propouští je v žaláři

Úspěch

Tolik kvaltu, tolik spěchu,
vždyť jsou ještě mladí,
elán vede ku úspěchu,
když jim staří radí

Rozvod

Tvoje ňadra
klid mi kradla.
Když se dívám do zrcadla,
rozumím již tomu,
proč odcházíš z domu

Skromnost je lék

Prostě, co mám to mám,
a to mi stačí,
závist tu nechovám,
to sémě dračí

Dál a dál

Pícháš si injekce do břicha,
abys měl dobrou krev,
stres ten již pomalu utichá,
vztyčíš svou korouhev

Po bouři

Po bouři bílé mraky
blíží se oblohou,
tys u mne zpátky taky,
klečím ti u nohou

Rýma

Již mi není prima,
začínají starosti,
leze na mne rýma,
odcházejí radosti

Psaní

Slunce tě zdraví,
abys zas časně ráno vstal
že jsi ten pravý,
co by pero do ruky vzal.
Dává ti světlo
a také náměty,
vše co tě hnětlo,
vyřešíš na věky

Hluší a slepí

Mnozí skutečnost nevidí,
ale také ji neslyší,
nejdou ani moc do hloubky,
neb mají rádi holoubky

Podvody

Zas nové podvody
v „Miskách“ i fotbalu,
není pak pohody,
právo jde pomalu

Lenost

Hodně času jsi proležel,
dosti času jsi prospal,
mnoho času jsi proseděl
jen abys infarkt dostal

V LDN

Na stolku leží prášek,
budeš jej muset sníst,
jsi tu bez všech svých lásek
a milovaných míst

Bolavé nohy

Dám si nohy do lavoru
a budu tiše klít,
že nemohu jít nahoru,
sám musím víno pít.
Nohy mne stále bolí,
přehnal jsem výlety,
tak léčím se solí
a sbírám viněty

Až, až

Až bude ten čas,
tak všechno stihnu,
přijdu k tobě zas
a opět zjihnu

Něco za něco

Oblečena v kožichu
bude ihned potichu,

Inspirace

Postavím si lampu na zem,
abych viděl stíny,
fantazií potom vtažen
budu tvořit rýmy

Samota city zamotá

Stýská se mi po tobě,
po tvých něžných řečech,
ve tvé hezké podobě
touhu jsem si přečet.
Nechodím již na místa,
která spolu známe,
stal se ze mne statista,
jež nabízí ti rámě

Herec

Jednou jsem byl nahoře,
a pak zase dole,
vzpomínám si na moře,
na své slavné role,
na diváky s potleskem
a oslavy s herci,
poctěn slávy odleskem
všem odpovím „merci“.

Vnoučata

Vezmeme svou babičku
do parku na moudré řeči,
usednem na lavičku,
život pak už není v křeči

Hospoda

Něco tu pípá,
to bude pípa
u sudu plného piva.
Tak jako posté,
toulaj se hosté,
hospoda opět ožívá.

Má to ještě cenu?

Rozbil jsem vinné skleničky,
má cenu kupovat další?
Tělo mé nesou berličky,
je někdo kolkolem starší?

Nejprve

Vytvořím pár básniček,
pak teprve vstanu,
napíši hrst přáníček,
snad se zas nezklamu

Culíky

Tehdy, když mé tělo ochoří,
pak do posledního puntíku,
dělám, co říkají doktoři,
abych dočkal se tvých culíků

Apríl

Dubnové počasí
laškuje s námi,
bouřky nám ohlásí -
pak to jsou fámy

EU

Né, že bych právě musel
nad sebou někoho mít,
třeba poslouchat Brusel
a potom předlouho klít

Jaro je tu

Zase budou trumpety
svolávat lidi na náves,
stejně tak jak před léty
studenti počnou majáles

Jen dále

Nemoc mám za zády,
a to mne žene,
když tužka padá mi,
jiná se veme

Tvá fotografie

Ted' už jsi stará, ošklivá,
pro lásku asi ztracená,
bývalá krása dojíká
jako pudřenka zlacená

Útěk

Jsem nějak vyspalý,
to bude stáří,
vzpomínky vypráví,
utíkám frázím

Tajemství ženy

Co ukrývá se za krásou,
copak je skryto za hlasem,
tajemství ženy malá jsou,
s úsměvem řekne „lhala jsem“
Ponocování

Již je zas půl deváté,
abych brzy vstal,
ještě, že se neptáte
kam jsem budík dal.
Budím se ted' mobilem,
to abych šel s dobou,
ovšem ani omylem
ne, studenou vodou

V cizině i doma
Vyrazíme do světa,
máme k tomu nety,
u nás pole osetá,
louky zdobí květy

Sopka

V devět vstanu,
napustím si vanu
a dám hrnek kávy
pak vyslechnu zprávy
o výbuchu lávy.
Popílek se snáší
na celou zem naši,
letadla jsou v „lihu“,
je hned více klidu,
nepadají k zemi
s mrtvými pak všemi

Gospel

Když jsem ještě rostl,
nosil galoše,
zpíval jsem si gospel,
hledal kámoše.
Každému snad oslu,
dávno známý je,
radost, že je v gospelu,
nudu zabije.
Gospel je tak vrahem,
ale bez trestu,
smutek ruší šmahem,
najde nevěstu.
Zítřejší musím vstávat,
když slunce bude spát,
pozor zkusím dávat,
abych tě neměl rád.
Oči mne zas slzí
starou vzpomínkou,
samota mne mrzí,
lidé hodní jsou?
Kde jen hodní jsou?

Dobrý skutek ?

Kdopak bude zase tak hloupý
a hrát si bude na dobráka,
pivo s rumem každému koupí,
a ten pak celý den profláká

Na hraně

Není to zase tak špatný,
doktor tě pokaždé potěší,
metastáze nejsou hmatný,
pro tohle se lidé nevěší

Potůček

Potůček bublavý
zůstal mi z mládí,
šumí mi u hlavy,
ke spánku svádí

Dva řádky

Den byl dneska krátký,
vítr přestal vát,
napíši dva řádky
dřív než půjdu spát

Dovolená

Vezmu si foták
a půjdu ráno k moři,
též velký froták
k písčitému loži.
Slunce si pustím k tělu,

i když přece jen v obavě,
popiji pivo z chmelu,
do vody skočím po hlavě
Co máš rád
Skočíš si na kafe,
zaházíš šipky,
pak přijde kanape,
pěřové sypky

Končíme

Pročpak jsi tolik pila,
kouřila cigára?
Nejsi již vůbec milá,
jsi jako horník,
když z dolu vyfára

Piják

Na stěnu hospody slunce svítí,
neměl bych konečně vyjít ven?
Jenom pár hodin přestat pít,
nejde to - nejsem již vyhlížen

Hezká dívka

Každý dobře ví že,
že když hezká dívka
přijde k muži blíže
jsou z toho potíže

Modlitba mladistvého

Milý bože náš vezdejší,
dej nám chřupky chřupavější,
colu jako led,
a to prosím hned

Letmý polibek

Ještě jsem nelíbal ruku ženě,
chtěl bych to s tebou zkusit,
nesmíš se dívat však pobaveně,
nesmíš se smíchem dusit

Senior

Není již právě mlád,
stejně ho život těší,
může méně spát,
vychutnat cesty pěší

Lidová I

Milá mne objímá
a to ji dojí má,
dělá to až k pláči,
šátek si zamáčí,
šátek si zamáčí.

Světla

Pouliční světla,
plynová či jiná,
tmu ti z očí smetla
a klidu tím přidá

Ráno

Pomilovaná až do spánku,
s dlaněmi v mých dlaních,
poslouchá mou pohádku,
při zpěvu ptáků ranních

Senior

Život máš pomalu za sebou,
bilanci necháš na jiných,
z postele lezeš na levou,
a sníš o přáních naivních

To jsem ale tolerantní

Drsné a hloupé mládí,
kruté i hravě veselé,
přece jej máme rádi,
mění nám věci zteřelé

Přijela pout'

Vezmeš si poslední stovku
a půjdeš do poutě,
svým známým uděláš fotku,
možná dívky svedou tě

Naděje

Nezáleží na muži,
nezáleží na ženě,
můžeš chodit kaluží
a tvářit se blaženě.

Když máš lásku v duši
a naději v sobě,
můžeš chodit buší,
všechno cítíš nově.

Nevadí ti závist
ani hloupé řeči,
úsměv dáváš gratis,
lenost dole klečí.

Dobojováno

Když končí emoce,
když končí smích,
přichází nemoce,
z tebe je mnich

Zpestření

Ty mne máš jako zpestření,
já tebe jako ženu,
na tom se už nic nezmění,
i když si tě teď vemu

Pomůžeme?

Řeky a hory,
louky a koně,
říkám si sorry,
co činíš pro ně?

Střelnice I

Ta spoušť je těžší než život sám,
přesto jsi to risknul,
v duchu pomodlil ses k ikonám
a pak jsi ji stisknul

Rána vylekala vrabce,
růže spadla jak podt'atá,
vidíš úsměv svého chlapce,
najednou jsi tak bohatá

Výtaha

Chlubit se tím co nemám
a tím co ani neumím,
to nelíbí se ženám,
já se však ze snů nebudím

Básničky

Básničky potěší,
někdy i poučí,
nejsou jen pro pěší,
vklouznou nám do uší

Mezi generacemi

Chybí úcta ke stáří,
bohužel také vděk,
hovořit se nedaří,
láska jen navenek

Živoření

Touláš se životem,
od ženy ku ženě,
poháněn kyklopem,
krb hoří studeně

Dědictví

Jsem rád, že nejsem mladej,
mám teď svůj klid,
dobře se o mne starej,
dal jsem ti byt

Ranní přání

Namoklé ráno,
mlha i sluníčko,
budiž ti přáno
úsměvu na líčko

Česnek

Kupujeme česnek z Číny
i když může růst v zahradě,
bohužel je trochu jiný,
kazí se v plné parádě

Obavy

Mé zkušenosti přijdou vniveč,
a také dobré nápady,
alespoň partnera mi přivleč,
zbavíš mne špatné nálady

Povodeň

Studená láva
rozlila řeky,
tak jako tráva
zelenáš vzteky

Doporučení

Šetřit,
to je prý neplýtvat,
věřit,
ale i přemítat

Výstřih

Výstřih je naděje,
že spatříš krásno,
než čas vše zavěje,
než začne prázdno

Odpověď

Pouštím báseň do světa,
aby ji četli všichni,
když nebude prokleta
na můj e-mail rychle klikni

Potlesk

Tleskám jménu,
tleskám snaze,
fenoménu,
i odvaze

Vlak a kůň

Z jedné strany řepka
a z té druhé jabloně,
náhle mizí depka,
přesedlávám na koně

Volit nebo být za hlupáka

Odskočil sis od tvorby
a věnoval ses lidem,
přišel jsi zas na volby,
pak oslavil to lihem

Zbytečný strach

Ani strmá skála
není bez květů,
a ty jsi se bála,
že ti odkvetu

Nevěsta

Vezmu si šaty svatební
a občanku k tomu,
starosta si zas zařeční,
že odcházím z domu

Hřbitov

Na hrobě byla deska,
než ji dal někdo do sběru,
teď jeho ruka tleská
všem tanečnicím v botelu

Ta alej se ti líbí,
i když nikam dál nevede,
posečkáš ještě chvíli,
nežli Cháron tě převez

Až budeš sedět na hřbitově,
a tiše pro mne lhát,
až kytky složíš na mém hrobě,
věz, že měl jsem tě rád

Snít

Teď budu snít o tobě,
o tvých ňadrech a bocích,
o té lásky podobě
a velmi krátkých nocích

Sám

Tak už jsem zase sám,
milá mi někam odjela,
zůstal po ní jen rám,
vybledlá fotka do běla

Spánek

Oči se ti klíží,
ruce jak z těsta,
do snů se ti blíží
tvoje nevěsta

Břízy

Břízy
plné mízy
v ranní mlze mizí.
Dívka bosá
kráčí po louce,
zchladí ji rosa,
než muži opět ozvou se.

Prarodiče

Babička byla Češka,
dědeček byl Čech,
vidím to jako dneska,
když nás k volbám vlek

Naučil nás co je rovnost,
a co jsou to šance,
že je pro nás dobrá skromnost,
peníze mít v bance

Není dobré míti dluhy,
spaní je pak věru špatné,
jen hlupák se dluhy chlubí,
a sbírá pak láhve vratné

CT

Na cétečko plic
nemusíš mít nic,
ovšem na cété břicha,
do žíly jehla píchá,
ono je totiž záhodno,
aby krev byla namodro.
Lépe jsou vidět změny,
i ponechané drény

Jaro v horách

Udělám si výlet do kraje,
než u nás sleze sníh,
pak si dám lahvinku tokaje
ve vinných sklepeních

Snaha

Když chceš zemřít stářím,
musíš se trochu snažit,
vycestovat na Řím,
ne na pláži se smažit

Krize

Máme sezónu bez lidí,
obchodníkům je teď do breku,
cizince člověk nevidí,
užíváš černého obleku

Vnouče

Dědo, já jsem mladej,
mám na něco chuť,
tak se o mne starej,
a po ruce bud'

Když
Když budou vedra,
půjdu na sever
a pak pojedu za tebou

Když budou mrazy,
půjdu na jih
a pak pojedu za tebou

Když přijdou povodně,
půjdu do hor
a pak pojedu za tebou
Když mne budeš milovat,
tak nikam nepůjdu
a hned pojedu za tebou

V diktatuře

Skupina debilů,
kteří fandí vládci,
způsobí gerilu,
a vezmou ti práci

Večerní dostaveníčko

Kmeny smrků se červenají
v západním slunci,
ptáci se ztišili
a rosa se chystá chladit.
Krajinu stíny neladnou
duchové noci přepadnou.

Osud

Odtud až potud,
záleží jen na nás,
pak přijde osud,
překvapí nás naráz

Vzpomínky

Vzpomínám na kdysi,
jen na to hezké,
když jsme víc psali si
dopisy teskné

Trochu klidu

Když chci trochu klidu
a lidi z dohledu,
potom rychle jsi jdu
dát whisky do ledu

Politici

Vezměme meče,
pojdme se bít,
do první seče
kuráž jen mít.
Kdo tě vtáh do boje?
Čí je to jen vina?
Kdo ti dal postroje,
a doma si zpívá?

Básník

Nečte již žádné básně,
aby si zachoval svůj styl,
písně poslouchá vzácně,
aby v rýmech sám sebou byl

Úsměv

Úsměv nic nestojí,
radosti druhým dodá,,
smutek nám přestrojí,
žíznícím vody dodá

Poezie pro ženy

Nemáš ráda básníka,
potom do všedních dnů
neděle ti utíká
bez květů leknínů

Je ráno

Pablesky slunce prozkoumávají zemi,
občas ptáček pípne ze spaní,
pak začnou budíky a mobily na
přeskáčku rachotit
a lidé nadávat,
že musí do práce, do školy
anebo jít krást.

Překotná snídane občas zaskočí
v krku,
herda do zad to spraví,
je – li někdo volný po ruce.
Výtah nejede
a tak uspěchaný dupot
rozechvěje celý panelák
(A co život? Život – ten jde dál!)

Pulci

Tohleto nejsou rybičky,
to jsou přece jenom žáby,
ve vodě jsou jak perličky
a mají se také rády

K mladým alkoholikům

To, co ty prožiješ,
to já mám dávno již za sebou,
tak jistě promineš,
když si dám vodu jen balenou

Gemblem

Stále tomu věřím,
že přijde pár vteřin
a já vyhraji v kasinu
peníze mému malému.

Jednou to přijít musí,
než celý dům propadne bance,
rozsudek než – li kusý
udělá ze mne zaprodance

Třikrát až

Až inspirace přijde z hůry,
až psaní budu mít v malíčku,
až k tomu přidám pevnou vůli,
napíši každý den básničku

Verše a hudba

Sladké
a vratké
veršiky k vínu,
k půlnočnímu splínu.
Ten se rozptýlí
až ráno
motýlí
hrou na piáno

Čarování

Abraka – dabraka,
čáry a máry,
připlujte oblaka,
odplujte sváry

Přáníčko

At' vzpomínky na mé objetí
každý večer k tobě doletí,
jsi má naděje i prokletí,
jsi má veselost i dojetí

Bouřka

Venku létají blesky,
k tomu ještě leje,
doma je tím víc hezky,
i když žena kleje

Stejně nevím na co,
nestačím ji vnímat,
byla moje zlato,
než přestala zpívat

Radost

Když mám radost,
tak se usmívám,
když jsem veselý,
tak se směji,
večer potom lehce usínám,
když v náručí tě něžně hřeji

Dál a dál

Zažil jsem tolik mýtů
co nebyly pravdou,
prožil jsem též pár citů,
a další prý zas jdou

Mraky

Modrá a bílá
jsou tam nahoře,
milá mne líbá
r áda na dvoře

Prkna

Prkna, která podvádějí svět,
i když je všechno jen naoko,
kde převléknou svého herce hned
a secese střídá baroko

To už je dávno

Vzpomínky na milou,
na lásku zavilou,
návraty do mládí
smutek mi odhání

Pistole

Koupím si pistoli
na jednu ránu,
to abych kdykoliv
mohl být v pánu

Úsměv

Úsměv mám před spaním,
s úsměvem vstávám,
nikomu neradím,
všem jenom mávám

Lék

Něco tě bolí,
něco jen pobolívá,
všechno se hojí,
milá když něžně líbá

Krása

Krásu dát do děje,
jen jako záclonku,
divák se poměje,
u růží záhonku
Důvěra

Věřit nemáš komu
snad jenom své pravé rodině,
za stálého shonu
žiješ od hodiny k hodině

Touha po moci

Venku pere slunce,
doma žena prádlo,
muž, ten shání funkce,
by se mu líp vládlo

Vyznání – vyzvání

Máš srdce volné,
a já též,
k lásce je svolné,
tak již běž

Další, prosím
Láska má oči kočičí,
tak nemůže být slepá,
srdce ti občas poničí,
za chvíli další klepá

Rodiče

Ctíti svoje rodiče,
abys živ byl v pohodě,
neměl šrámy od biče,
nežil jenom o vodě

Krádež

Měl by býti vzorem mládeži,
nenadávat, že oni jsou tací,
nedávat též přednost krádeži,
ale živit se poctivou prací

Lhář

Neměl by být rád,
když balamutí známé,
když všem zkouší lhát,
přátele nemá žádné

Vedra

Stačí pár mraků
a již se dá žít,
klidně bez strachu
na náměstí jít

Novinář

Pro malou senzaci
skočí ihned z velké výšky,
dřív než má kremaci
utrhne květ pampelišky

Opakovat

Všechny hlavní pravdy,
nutné říkat znovu,
platí totiž navždy,
od stolu do hrobu

Tvorba

Ten, kdo tvoří
nechoří,
nemá na to čas,
pro věc hoří,
spánek spoří,
a den pryč je zas

Předpověď

Zítra bude velké teplo,
nechod' tedy raděj venku,
někde by to s tebou seklo,
dej si raděj v baru sklenku

Stará láska

Bílý papír v černé skříňce,
rande ve smuteční síňce,
bylo to parte a v něm fialky,
bylo to parte mé bývalky

Podhůří

Podhorská příroda
láká tě do klidu,
života výhoda,
nesnáší koridu

Stáří klidem září

Celý život jsi sháněl věci,
teď ti jsou téměř k ničemu,
daruj je tedy známým přeci,
než skončíš někde v IKEMu

Dieta

Dej si kousek chleba,
k tomu talíř polévky,
diety je třeba,
nebo přijdeš o cévky

Kamarádství

Přijít o kamaráda
je horší rozvodu,
on nikdy nenadává,
dává ti pohodu

Sliby

Co dělá chlapa chlapem?
Košile šitá zlatem?
Co mi řekneš moudrá sovo?
Chlapa přeci dělá slovo!

Pohádka

Povím ti do spánku,
povím ti pohádku,
o dobru ceněném
a o zlu skleněném.
V ní jsou přec jistoty.
A princezna?
No přece, to jsi ty!

Východ slunce

To je světél, to je stínů,
příroda je štědrá,
není kolem manekýnů,
a je stále věrná

Bouřka

Vítr lehce fouká
a mraky se blíží,
milá nebud' skoupá,
bouřka z nebe shlíží

Děšť

Hory jsou zas bez lidí,
v lese stále jenom prší,
slunce člověk nevidí,
v chalupách však humor srší

Láhev

Mám doma láhev, ze které jsi pila,
teď jsou v ní letní květiny,
to aby jsi mne časem pochopila,
než ozdobí mne šediny

Pohledy

Dřímám si dřímám,
kolem se dívám,
jak mění se svět.
Z pohledu pěšímu
mění se k lepšímu,
Pamětní deska

At' je to dneska,
nebo třeba i kdysi,
pamětní deska
nezná ty s kompromisy

Něco ke čtení

Na stole leží papíry
popsané tvými básničkami,
ten, kdo má slabost na rýmy
sladí si život malinami

Bud' a nebo

Tolik krásy na světě,
co je všude kolem,
bud' mít úsměv na retě
nebo dáti sbohem

Cesta k milé

Duní, duní, duní
duní, duní, duní,
duní, duní, duní,
duní vlak.
Je to tak,
duní vlak.
Brzy budu u milé,
spatřím oči unylé.
Duní, duní, duní,
duní vlak

Na molu

Držet tě tak kol ramen
a kráčet po molu,
zase býti omámen,
tím, že jsme pospolu

Náhoda

Podle jakého pravidla
po zemi stále jen chodím?
Proč jsem jen tebe zahlídla,
proč se právě k tobě hodím?

Paříž

Býti tak v Paříři
v květnu neb v září,
dívat se za mříží
na vlastní stáří

Moréna

Moréna chodí kolem
a občas někoho skosí,
vinicí nebo polem,
ať nadávají nebo prosí

Boj

Co jsme si, to jsme si,
zkusme si říci,
ti, co to odnesli,
necht' jsou jen spící

Talent

Píše se ti lehce,
i když se ti nechce
následek to talentu,
skromnost, ať jde za plentu

Co je štěstí

Jak málo ke štěstí stačí,
když milenci jsou spolu,
když životem rádi kráčí,
bez výčitek a bolu

Múry

Mám v bytě dvě múry,
přiletěly s hůry,
když jsem větral navečer

Bud' je nějak chytnu,
neb si na ně zvyknu,
jenom abych nebrečel

Když rozsvítím světlo,
je tu hnedka peklo,
dělaj stíny na stropě

Televizi ruší,
lítaj kol mých uší
a pak končí na okně

Náhody

Blesk z čistého nebe
náhodou také udeří,
štěstí též u tebe
zaklepá někdy u dveří

Tak či tak

Někdy je lepší nevědět,
jindy pak nutno všechno znát,
kdo nám to má však povědět,
když nejde dát si reparát

Láska

Láska je štěstí,
které přišlo k tobě,
je dobrou zvěstí,
jako zdravé robě

Láska je vánoční ozdoba,
krásná i křehká zároveň
je velkou nadějí pro oba,
na sebe při ní zapomeň

Nový život

Vracíš láhve od vína,
zhášíš poslední cigaretu,
nový život počíná
u kostela či minaretu

Sluší ti to

Vlasy ti sluší k očím
a šaty k bokům,
budu tvým hodným kočím,
však běda sokům

Krádež

Vskutku ti záleží
na cti a druhých?
Nešpiň se krádeží,
zvláště na chudých

Pomluvy

Rozhledna je vyšší,
když je člověk mlád,
co o sobě slyší,
nesmí vážně brát

Znají ho jen z části,
jeho skutky též,
„viděli ho“ krásti
lež si stíhá lež
To, co dělá dobře,
nikdo nechce znát,
dvířka pomluv dovře,
ten, kdo ho má rád
Ranní otevřené okno

Trochu čistého vzduchu,
bez komárů a mūr,
bez dopravního ruchu
a ukřičených důr

Pozor na lásku

Srdce mi tepe téměř v rytmu
a nic mě dneska nebolí,
na chvíli druhou mízu chytnu,
pokud mne láska neskolí

Radost

Už zase kráčím přes kaluže
a mohu knihy číst,
už mne zas baví líbat muže,
radovat se z ptačích hnízd

Spěch

Život ve spěchu,
v transu nebo stresu,
cena úspěchu,
jak dlouho to snesu?

Televize

Každý večer komedie
s hororem se střídá,
taktéž něžná melodie
s rámusem se vídá

Fotbal v Africe

Přebor světa v kopané
koná se prvně v Africe,
ten, kdo se sem dostane,
propadá však panice

Stále tu zní do ticha
trouby jako z Jericha.

Pohádka

Poslechni si pohádku,
ať dopadne, jak chce,
od pondělka do pátku,
poslechni si pohádku,
vždy, když se ti zachce

Princ touží mít švadlenu,
královna to nechce,
láká ho do harému,
jí nabízí ševce

Poslechni si pohádku
o čertu a koťátku,
o zlobě i ohledu,
o lásce dle pohledu

Hospoda

Půllitry v hospodě,
kytky i obrazy,
pivečko v pohodě
a žádné dotazy

Jen dál

Rozličné úděly,
odlišné snahy,
jen aby uměly
překročit prahy

Nevzdávat se hlupákům,
odolávat nemoci
občas pomoc' tulákům,
také lenost přemoci

Samotář

Najdu si lavičku
na kraji parku,
kolem jen travičku,
z květin sto dárků

Co dál?

Nejdřív práce
a pak zábava,
nejprv ptát se,
potom rvát se
jako zamlada

Pocity jsou k ničemu,
domněnky jsou k smíchu,
zemi najdeš zničenu,
když nezdoláš pýchu

Rozhoduje pravda
a k ní další znalosti,
myslet nutno za dva,
skončit pocit malosti

Podstatné jsou skutky
a k nim také odvaha,
někdy zvednout dŮtky
a ochránit občana

Dobrý konec

Pamatuji si celkem matně,
že ta pohádka skončí špatně,
naštěstí jenom pro lumpy,
co placený jsou od junty

Chlapy nebrečí

Proč chlapy nebrečí?
I když mají důvody,
slzy jim nesvědčí,
jsou tak jako bůvoli

Vize

Nechci se dívat na cizí nesmysly,
začnu si tedy vymýšlet sám,
i kdyby všechny nápady nevyšly,
vím kde je uschován ideál

Ve dne v posteli

V posteli je krásně,
v posteli je teplo,
nad hlavou máš třásně,
stíny světlo
všechny smetlo

V nouzi

Čepel nože,
ostří dýky,
panebože,
vřelé díky

Dálka

Že nejsem u tebe,
že nejsi u mne,
smutni tak budeme
úsměv nám ztuhne

Zkušenosti

Šedesát let zkušeností,
nosím s sebou v hlavě,
až je někdo upřednostní,
bude žít si hravě

Čarokrása

Čas halí krásu žen,
nikoliv však duší,
na způsob královen
jim to stále sluší

Důchod politika

Nebudu krást,
ba ani okrádat,
nikoho z vás
nebudu ovládat.

Vnoučata nechám hrát
všechny hry, co je potěší
a budu sbírat rád
prádlo, co snacha pověsí

Zlatý déšť

Na zem přelo obilí
neb bylo málo rukou,
nezaměstnaní opilí
špačky klidně tlukou

Povídej mi

Povídej mi pohádku,
jak budeme spolu,
o růžovém poupátku
a žití bez bolu

Povídej mi pohádku
o radosti a lásce,
popředu i pozpátku,
ať neskončí krátce

Že mne budeš objímat,
vášnivě a něžně,
děti budeš kolíbat
a mě líbat běžně

Pravda

Stokrát opakovaná pravda
se hlupákům stane lží,
někomu ukáže svá záda,
jiným na ní záleží

Zamilovaná

Chytila se do želez
číhající lásky,
dostala se do nebes,
nechce se jí zpátky

Aby byla potichu,
musel jsem ji zpívat,
bez dlouhého oddychu
dlouze potom líbat

Kde jsi?

Uplakaná žena
čeká pohlazení,
tichá jako pěna,
skromná dávno není

Čas jsou peníze

Prozíraný čas
na padesát kanálů,
nutí nás pak krást,
auta i pár banánů

Malý škarohlíd

Všechno krásné jednou končí,
zůstane jen příjemné,
bude to prý jenom horší,
když nedojde k zmýlené

Krutý čas

Dívám se na květy,
dívám se na ženy,
v obou jsou zaklety
budoucí stařeny

Výborně

Nauč se říkat slovo výborně,
na nic nečekej,
říkej si stále slovo výborně,
pak ti bude hej

Písnička

Písnička letí světem,
hranice pro ni neplatí,
s ní bývá leden květen
ona nám život převrátí

Soutok

Jizera a Kamenice,
setkaly se spolu,
ta první má vody více,
proto teče dolů

Časem

Co zbylo z citů?
Děti a postel,
pár starých hitů
a soudní ortel

Ovce

Skloněné hlavy ovcí,
nevidí, neslyší,
plíží se vlčí lovci
pro cenu nejvyšší

Péče

Ruku mi zahříváš dechem,
duši pak básničkami,
chráníš mě před denním spěchem,
chráníš mě před celým světem,
hostíš mě malinami

Dotaz

A copak večer po práci,
je nám vskutku fajn?
Jsme šťastnější než Křováci?
Jen „blázni“ se ptaj

Platonická láska

Býti sama
s nadějí,
nebo drama
raději?

Starší pán

Kdybych byl mladší,
šel bych domů pěšky
a vzal vás s sebou.
Tak dlouho bych vás přesvědčoval,
že jste krásná a milá,
až byste přimhouřila oči
a dělala, že tomu věříte.
Tehdy bych vás políbil,
něžně i vášnivě,
směšný jen zdánlivě

Co se mi nelíbí

Abych řekl pravdu,
nemiluji lež,
těm, co kradou za mzdu,
říkám také „běž“!

Netykavka

Netykavka podél trati,
netykavka vedle vody,
všem rostlinám život hatí,
pro lidi je zdrojem zloby

Čekání

Dlouhé čekání na bezmoc
a také ještě na lásku,
obě mohou přijít přes noc,
svěřit nám roli maňásků

Parte

Odešla mi tanečnice
z mojich prvních tanečních,
nespatřím ji nikdy více,
na dlouho mne přešel smích

Chléb

Máš chuť na kousek chleba,
když tělo se prací unaví,
ať si je černý třeba,
jen když je měkký a voňavý

Svátek 28. září

Dneska je svátek
svatého Václava,
nemusíš vstávat,
čeká tě paráda.
Vezmi si šátek,
tak jako zamlada,
ať máš čím mávat
na Havla Václava

Skutek

Něco tu bručí,
to bude brouček,
něco tu skučí,
to bude skutek,
který právě někam utek
(asi za skutkovou podstatou)

Zamilovaný

Má něžná ramínka
a vlasy do pasu,
hvězdnatá znamínka,
vyrostla pro krásu

Přátelství

Zapomeňme lidi na to,
že světem vládnou peníze,
můžem míti všechno zlato,
přátelství víc však cení se

Politik

Potěší mé ucho,
když řekne další bonmot,
v ústech mám však sucho
a teče mně zas do bot

Dlaň

Dlaň na dívčím rameni,
hřeje i svazuje,
od milence znamení,
kdo tady panuje

V noci

Kampak v noci míří
mladí netopýři?
Kam odchází dívka milá,
když se vínem přiočila?

Anglické domy

Všude jen červené cihly,
majestátní vzhled,
nad fotkou mi oči zjihly,
vrátil bych se zpět

Bez záruky

Naivita doby
stále lidi zlobí.
Stejně řeči,
stejně chyby,
věří tomu,
co kdo slíbí

Starosti

Připouštět si starosti,
to už dávno nedělám,
vždyť je tolik radosti,
je škoda se smáti sám

Stopa

Kdo po sobě nechá stopu,
lépe se mu usíná,
stopa stála hodně potu,
to se to pak umírá!

Odchod

Je mu smutno,
je mu teskno,
černé sukno,
v očích blesklo.

Dlaně milé tiskne,
soucitně a měkce,
též polibek riskne,
odejít se nechce

Nadváha

Co kdybys nejed,
nebo jed míň,
naposled v devět
a zdolal splín?

Rozchod

Až se na nebi objeví,
hvězdy, co máš tak rád,
smutek z rozchodu poleví
a přestaneš se ptát

Školák

Musím jít do školy,
ať chci nebo nechci,
třeba i o holi,
dostat další lekci

Zloději půdy

Kam zmizela orná půda
co bývala pod sklady?
Která úřednická zrůda
podepsala doklady?

Vyňali nám ornici
z naší půdy fondu,
zatrubme na polnici,
nejsme přeci v Kongu!

Za milou

Po dlouhé době
vidím svítání,
vláček již k tobě
ránem uhání

Těším se mírně,
život mne párkrát skříp,
chováš se vlídně,
s tebou mně bude líp

Moc

Proti touze po moci
nejsou žádné prášky,
nemůžem jim pomoci
hrozbami ni nářky

Povodně

Postavíme hráze
proti vodě stoleté,
přežijeme snáze,
povodně, ty prokleté

Nové boty

Koupil jsem si na zimu boty nové,
abych mohl chodit do strání,
až budou dobré stavy rozptylové,
aby bavilo mne toulání

Volby 2010

Padni komu padni,
lidé volí změnu,
opět staří radní,
jakou to má cenu?

Vytrvalost

Vypadla mi tužka z ruky,
když jsem verše psal,
spánek ukončil mé muky,
zítra budu psátí dál

Malý strach

Bojím se zeptat na lidi,
které jsem dávno znal,
možná, že už nás nevidí,
možná, že žijí dál ?

Nápady

To se chodí těžko spát
s hlavou plnou nápadů,
den se nějak rychle krátí,
zvláště před sluncem západu

Co je víc?

K čemu jsou další peníze,
když není čas je užít?
Možná, že smrtka kření se,
a vrabec z hrsti ulít

Knihovny plné rozumu,
divadla zase citu,
proč podléháme konzumu,
slavíme celebritu?

Malíř

Pohyby jen pomalé,
rychlejší jsou zbrklých,
zkušenosti schované,
hledání těch prchlých

Je tu zima

Napadlo nám hodně sněhu,
to přec ale nevadí,
v celém našem žití běhu,
člověk se jen přeladí

Oblečení, hůlka,
opatrné kroky,
rychlosti jen půlka,
ne dál, než tři bloky

Vydal: Zdeněk Joukl – EKOL
Desná, Poštovní 621

www.joukl.cz

Desná 2010

© Zdeněk Joukl 2010

